

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 19/17
Luxemburg, 28 februarie 2017

Ordonanțele Tribunalului în cauzele T-192/16, T-193/16 și T-257/16
NF, NG și NM/Consiliul European

Tribunalul Uniunii Europene se declară incompetent să judece acțiunile a trei solicitanți de azil împotriva Declarației UE-Turcia privind rezolvarea crizei migrației

Astfel, acest act nu a fost adoptat de una dintre instituțiile Uniunii Europene

La 18 martie 2016, o declarație prin care se precizează modul în care statele membre ale Uniunii și Turcia intenționează, pe de o parte, să abordeze criza actuală a migrației și, pe de altă parte, să combată traficul de persoane între Turcia și Grecia („Declarația UE-Turcia”) a fost publicată, sub forma unui comunicat de presă, pe site-ul internet comun al Consiliului European și al Consiliului Uniunii Europene¹. Punctele principale ale acestei declarații sunt următoarele:

toți noii migranți aflați în situație neregulamentară care traversează, începând cu data de 20 martie 2016, frontiera dinspre Turcia către insulele grecești vor fi returnați în Turcia;

migranții care sosesc pe insulele grecești vor fi înregistrați corespunzător și orice cerere de azil va fi prelucrată în mod individual de autoritățile grecești în conformitate cu Directiva privind procedurile de azil²;

migranții care nu fac cerere de azil sau ale căror cereri au fost declarate nefondate sau inadmisibile vor fi returnați în Turcia;

pentru fiecare sirian care este returnat către Turcia dinspre insulele grecești, un alt sirian va fi relocat dinspre Turcia către Uniune.

Doi resortisanți pakistanezi și un resortisant afgan au venit din Turcia în Grecia unde au introdus cereri de azil. În aceste cereri, ei arată că, pentru diferite motive, riscă să fie persecutați în cazul unei returnări în țările lor de origine respective. Ținând seama de posibilitatea returnării în Turcia, în temeiul „Declarației UE-Turcia”, în cazul respingerii cererilor de azil, aceste persoane au decis să formuleze acțiuni la Tribunalul Uniunii Europene pentru a contesta legalitatea „Declarației UE-Turcia”. Potrivit acestor solicitanți de azil, respectiva declarație este un acord internațional pe care Consiliul European, în calitate de instituție care acționează în numele Uniunii, l-ar fi încheiat cu Republica Turcia. Or, ei apreciază printre altele că acest acord încalcă normele Tratatului FUE referitoare la încheierea de acorduri internaționale de către Uniune. La rândul său, Consiliul European a invocat o excepție în temeiul articolului 130 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prin care a susținut că acesta din urmă nu este competent să judece acțiunile.

Prin ordonanțele adoptate astăzi, **Tribunalul se declară incompetent să judece acțiunile în temeiul articolului 263 TFUE și, prin urmare, le respinge.**

În ordonanțele respective, Tribunalul subliniază mai întâi că în comunicatul de presă din 18 martie 2016 s-au strecurat imprecizii în ceea ce privește identificarea autorilor „Declarației UE-Turcia” dat fiind că în acesta se indică, pe de o parte, că Uniunea, iar nu statele sale membre, a decis punctele de acțiune suplimentare menționate în această declarație și, pe de altă parte, că „membrii

¹ Comunicatul de presă nr. 144/16.

² Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

Consiliului European” s-au întâlnit cu omologul lor turc cu ocazia reuniunii din data de 18 martie 2016 în urma căreia s-a dat acest comunicat de presă.

Or, Tribunalul consideră că elementele de probă furnizate de Consiliul European, referitoare la reuniunile desfășurate în mod succesiv în 2015 și în 2016 între șefii de stat sau de guvern ai statelor membre și omologul lor turc cu privire la criza migrației, demonstrează că nu Uniunea, ci statele sale membre, în calitate de subiecte de drept internațional, au purtat negocieri cu Turcia în acest domeniu, inclusiv la data de 18 martie 2016.

În această privință, Tribunalul constată în special că mai multe documente oficiale prezentate de Consiliul European atestă că, la 17 și la 18 martie 2016, două evenimente distincte au fost organizate în paralel la sediul acestei instituții de la Bruxelles în prezența reprezentanților statelor membre ale Uniunii reuniți la nivelul șefilor de stat sau de guvern. Aceste două evenimente au urmat căi diferite pe plan juridic, protocolar și organizațional. Astfel, pe de o parte, o sesiune a Consiliului European, în calitate de instituție a Uniunii, a avut loc la 17 martie cu participarea respectivilor reprezentanți ai statelor membre, în calitatea lor de membri ai acestei instituții. Pe de altă parte, în ziua următoare s-a desfășurat un summit internațional, în prezența primului ministru al Republicii Turcia și a acelorași reprezentanți ai statelor membre, de această dată în calitatea lor de șefi de stat sau de guvern.

Tribunalul reține că în această din urmă calitate șefii de stat sau de guvern au discutat, la 18 martie 2016, cu omologul lor turc cu privire la criza migrației și au procedat la adoptarea „Declarației UE-Turcia”, ale cărei puncte principale au fost rezumate în comunicatul de presă din aceeași zi.

În consecință, Tribunalul consideră că nici Consiliul European, nici o altă instituție a Uniunii nu a decis să încheie un acord cu guvernul turc cu privire la criza migrației. În lipsa unui act al unei instituții a Uniunii a cărui legalitate ar putea să o controleze în temeiul articolului 263 TFUE, Tribunalul se declară incompetent să judece acțiunile celor trei solicitanți de azil.

Cu titlu suplimentar, în ceea ce privește trimiterea, în „Declarația UE-Turcia”, la faptul că „[Uniunea] și [Republica] Turcia au convenit asupra [unor] puncte de acțiune suplimentare”, Tribunalul consideră că, **chiar dacă s-ar presupune că un acord internațional s-ar fi putut încheia în mod informal cu ocazia reuniunii din 18 martie 2016**, ceea ce, în speță, a fost negat de Consiliul European, de Consiliul Uniunii Europene și de Comisia Europeană, **acest acord ar fi fost fapta șefilor de stat sau de guvern ai statelor membre ale Uniunii și a primului ministru turc**. Or, în cadrul unei acțiuni introduse în temeiul articolului 263 TFUE, Tribunalul nu este competent să se pronunțe cu privire la legalitatea unui acord internațional încheiat de statele membre.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei președintelui Tribunalului se poate declara recurs, numai pentru motive de drept, la președintele Curții, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

Textul integral al ordonanțelor ([T-192/16](#), [T-193/16](#) și [T-257/16](#)) se publică pe site-ul CURIA.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708